नीयपुरोडाशेडानिधानानन्तरम् उन्नीयतीत्येतत्प्रभृति (१. १. २३) दक्षिणचमसानध इत्येतत्पर्यन्तं (१. १२. ७) प्रातःसवनवदेव निर्विशेषं करोति शुक्रादुपधारणेऽइत्यादिप्रकारेण (१. १. २४)। द्विदेवत्यानां ग्रहणस्यानुक्तत्वादत्र द्विदेवत्ययागाभावः तेनेडानिधानानन्तरमुन्नीयमाभ्यश्चेत्यादिना (२८) शुक्रामन्थिप्रचरणमेव सूत्रकृतातिदिष्टम् ॥ प्रथमा कण्डिका ॥१॥

दशसून्नयति ॥१॥ प्रातःसवनवदेव नवसून्नयने (१. १. २३) प्राप्तऽआह · अत्र दशस्वपि चमसेषु उन्नेता सोममुन्नंति। प्रैषे विशेषमाह ·

माध्यन्दिनस्य सवनस्य निष्केवल्यस्य भागस्य शुक्रवतो मधुश्चुत इन्द्राय सोमान्प्रस्थितान्प्रेष्येति ॥२॥ शुक्रामन्थि[नोः] एवंविधः प्रैषो भवति।

मन्थीवत[1] इति वा मधुश्चुत स्थाने ॥३॥ अस्मिन्नेव प्रैषे मधुश्चुत इत्यस्य स्थाने मन्थीवत[2]ऽइत्यस्य वा प्रयोगो भवति वा यथाम्नात एव।

इडां भक्षयित्वा शालाद्वार्ये दाक्षिणाहोमः ॥४॥ सवनीयपुरोडाशेडां भक्षहोमः कर्तव्यः · इडाग्रहणमुपलक्षणार्थम् सवनीयपुरोडाशसम्बन्धि शेषं कर्म समाप्येत्यर्थः · ततश्चायं पदार्थक्रमः · माध्यन्दिनपवमानानन्तरं दधिघर्मप्रचारो मार्जनान्तः · ततः पशुपुरोडाशयाग आसादनादिभागभक्षणान्तः · ततः सवनीयासादनादि होतृधिष्ण्ये इडानिधानान्तम् · ततः पाणी प्रक्षाल्योन्नीयमानप्रैषः · ततः उन्नेता दश चमसानुत्तरवेदिमपरेण होत्रादिक्रमेण निधाय शुक्रादुपस्तीर्य पूतभृत उन्नीय शुक्रादभिघारयति · एवं दशस्वप्युन्नयति · ततः शुक्राऽरत इत्युक्तप्रकारेण (१. १०. १) शुक्रामन्थिनोर्यागः · तत्र माध्यन्दिनस्य सवनस्येत्यादिप्रैषः · वषट्कृतेऽध्वर्योर्होमः तमनु प्रतिप्रस्थातुः तमनु चमसाध्वर्यूणाम् एवमनुवषट्कारेऽपि · तत्राग्न्यानां चतुर्णां होत्रादिचमसानां सदसि स्थापनम् · प्रशास्त्रादीनां षट्सु चमसेषु चमसाध्वर्यवः शुक्रात्पुनरभ्युन्नयन्ति · ततोऽध्वर्योः प्रशास्तर्यजेत्यादिप्रकारेण (१. ११. ७) षण्णां चमसानां वषट्कारानुवषट्कारयोर्होमः तत्रेदमिन्द्रायेदमग्नयऽइति इमावेव षण्णामपि वषट्कारहोमयोस्त्यागौ · प्रथमं वा कृत्वा तृम्पन्विति (१. ११. ९) जपः · अयाडिति (१. ११. १०) मन्त्रेण होतुरग्रे उपवेशनम् · तत इडासमर्पणाद्य-

१) Thus M. मन्थि° १. A. २) Thus A.